

P. Olsen: Naar jeg har sluttet mig til Udvalgets Fleertal med Hensyn til et af de foreliggende Vædringsforslag, saa har jeg aldeles ikke gjort det, fordi jeg har opgivet min tidligere Betragtning af denne Sag; det er ikke sleet, fordi jeg ikke deler den allerførste Deel af de Betragtninger, der her ere fremsatte idag mod denne Bestemmelse. Jeg samstemmer aldeles med det ærede Minibretal i Udvalget, som finder, at denne Bestemmelse er uforuøden, og at de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets § 1, hde al den Garanti, man i saa Henseende kan ønske sig. Jeg er saaledes fuldstændigt enig med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Sens Sjørgensen), saa at jeg uden mindste Betænkelse vil kunne stemme for hans Affattelse af Forslagets § 1. Jeg forstaaer ikke alle de Indvendinger, der ere fremkomne fra den ærede Minister; jeg har albrig forstaaet dem og forstaaer dem endnu ikke i dette Øieblik. Jeg forstaaer ikke denne Frygt for alle de Farer, man maner frem; jeg har albrig kunnet see dem og vil heller albrig, troer jeg, kunne komme til at see dem. Men naar jeg desuagtet har sluttet mig til Fleertallet, saa er det, fordi det staaer klart for mig, at vi ikke uden en saadan Bestemmelse ville faae Loven ud, og fordi jeg ingenlunde kan være enig med de ærede Medlemmer, der sige, at de hellere ville undvære hele denne Lov end have den med denne Bestemmelse; deri ligger Forskjellen mellem dem og mig. Naar nu den ærede sidste Taler, hvis Ytringer jeg ellers i Gæt og Alt kan underskrive, har sagt, at der i Forslaget ikke indeholdes Noget, som sikkrer os, at den kongelige Stadsfæstelse af Præstevælg i Reglen kun vil blive en Formsig, saa skal jeg dertil bemærke, at jeg søger denne Sikkerhed ikke alene i, hvad den ærede Minister har sagt, thi det er jo sandt: den ærede Minister er her idag og kan være borte imorgen, men jeg søger den i Forholdet, saaledes som det i sig selv er. Det staaer da fuldkommen klart for mig, at, saafremt man vil bruge Loven og ikke stadsfæste en Lov, som man slet ikke vil bruge, saa nødes man til i Reglen kun at lade det blive en Formsig med denne kongelige Stadsfæstelse. Jeg tilstaaer nu rigtignok, at jeg er bleven noget overrasket ved at høre den

ærede Ministers Udtalelser idag med Hensyn til en her allerede nævnt Mand; men jeg har endnu det Haab, at naar denne Mand og en anden her nævnt Mand vilde neblade sig til at søge om denne Stadsfæstelse, saa vilde de, naar denne Lov udkommer, faae den. En ganske anden Sag er det, dersom de, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfob) sagde, albrig vilde neblade sig til at søge om denne Stadsfæstelse; thi saa faae de den naturligtvis heller ikke. Jeg seer Sagen saaledes, at der ikke vil blive mange Tilfælde, idetmindste ikke foreløbigt, hvori denne Lov vil blive brugt. Hvor en Menighed vil gjøre den Dpoffrelse, her fordrer, og vælge sig en Præst, vil der ikke være Overflødighed af Præster at vælge imellem, og det er maastee den væsentligste Mangel ved Forslaget, at det vil blive overordentlig vanskeligt at finde en saadan Præst. Men naar saa Ministeren, hvergang en saadan Menighed endelig har fundet en Præst, som den kan bruge, som den vil slutte sig om, og som den vil gjøre disse Dpoffrelser for, vil nægte Stadsfæstelse af Valget af en saadan Præst, hos hvem alle de Forudsætninger ere tilstede, med Hensyn til hvilke hele Udvalget og, jeg haaber ogsaa hele Folkethinget, ere enige om, at, naar de ere tilstede, bør Valget stadsfæstes, og jeg er overbevist om, at ingen Menighed, som her er Tale om, vil slutte sig om en Præst, hos hvem disse Forudsætninger ikke ere tilstede, — naar Regjeringen, siger jeg, skulde nægte at stadsfæste et saadant Valg, saa er det det Samme, som at Loven ikke bliver brugt, men saa siger jeg atter: Lad os faae Loven ud og see, om man ikke vil anvende den, som den er vedtagen og med den Bestemmelse, at den skal bruges. Skulde det da blive Følgen, at den ikke blev brugt, — jeg skal iøvrigt ikke indlade mig paa, hvad der skal sleet i Fremtiden, — seer jeg ikke, at vor Stilling er værre, end om Loven ikke udkommer, men jeg synes, at der da er meget stor Sandhynlighed for, at vi kunne faae disse Bestemmelser forandrede igjen. — Det forekommer mig, at der er nogen Mødsigelse mellem adskillige af mine Venners Dpattelse i denne Sag. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgebro) har sagt,